

[Horn.]

velegnet som afsluttende eksamen. Vi finder det altså meget betænkeligt at afbryde broen mellem folkeskolen og gymnasiet. Vi er tilbøjelige til at tro, at trykket fra universitetet og de øvrige læreanstalter i høj grad kommer til at presse nedad, hvis man kapper denne bro af.

Den foreslåede bestemmelse om overflytningsmuligheder mellem de forskellige linier i hovedskolen og mellem 1. gymnasieklasse og realklasserne er en ganske betydelig forbedring. Jeg er i den heldige situation at tilhøre et skolevæsen, der i mere end 20 år har haft sådanne muligheder. Vi havde ganske vist ikke lov til at gøre noget sådant de første år, men daværende undervisningsminister Hartvig Frisch gav os lov hjemmel derfor. Det har været en særdeles hensigtsmæssig ordning, og derfor tror jeg også, at den foreslåede overflytningsordning vil være særdeles hensigtsmæssig. Den foreslåede 1. gymnasieklasse er tænkt som en klasse, hvor eleverne endnu har tid til at skifte linie, selvom de ved indgangen i den sigtede mod studentereksamen, ligesom man altså skal kunne skifte fra 1. realklasse til gymnasieskolen. Vi betragter dette som et betydeligt plus.

Jeg har set, at en særdeles fremtrædende skolemand har søgt at slå midterlinieforslaget i gulvet ved at mistænkeliggøre 1. gymnasieklasse, som efter hans mening skulle blive en slags forgård til et nervesanatorium. Nu er det før set, at selv store folk bliver små, når det drejer sig om at finde virkelige argumenter mod saglige betragtninger. Den ordning, der er foreslået i ministerens lovforslag, giver en ganske jævn og rolig overgang fra den almindelige folkeskole til den højere undervisning. Vi har den sikre tro, at Danmarks lærere vil være i stand til at udforme undervisningsplaner, som vil gøre dette år til et roligt arbejdsår, hvadenten eleverne fortsætter i gymnasieskolen, eller de skifter over til realskolen og slutter med en realeksamen. Vi har ikke den mistillid til Danmarks lærere, som førnævnte synspunkt er udtryk for. Midterlinieforslaget og de ændringer, som efter gymnasieforslaget bremser eksamensgalskaben, giver efter vor mening en langt bedre arbejdsrytme i skolearbejdet afpasset efter børnenes og de unges naturlige evner, som

de udvikles i takt med alderen, og jeg forstår, at de udtalelser, professor Grue-Sørensen har fremsat ved det førnævnte møde, falder sammen med vore synspunkter, forsåvidt det referat, jeg har læst, er rigtigt. Vi er enige med ham i, at de bedst begavede nok skal søge frem til kundskabskilderne og på ganske naturlig måde udnytte deres muligheder. Vi har ikke angsten for, at den boglige linie i hovedskolen skal blive udvandet, og at det vidnesbyrd, man får, når man slutter med udgangen af sidste klasse i den boglige linie, ikke skulle blive respekteret på tilstrækkelig vis.

Man har i denne forbindelse talt om, at ordningen ville få de private skoler til at blomstre op og give dem nye livsmuligheder. Jeg kan dårligt tænke mig, at de private skoler skulle tilrettelægge deres arbejde i den hensigt at modarbejde en skoleordning, folketinget har vedtaget i enighed eller med et større eller mindre flertal. De vil sikkert som hidtil respektere landets skolelovgivning og iøvrigt på deres særlige vis forsøge at opfylde den målsætning, vor almindelige skolelovgivning foreskriver.

Endelig er der to spørgsmål, jeg gerne vil berøre, og det er overgangstiden og omkostningerne ved nyordningen. Det er naturligvis svært at fastsætte tidsterminer og være sikker på, at de kan overholdes, men jeg vil, således som det foreslås i midterlinieforslaget, anse en 10-årig periode til overgangstiden for rimelig.

Påstanden om, at reformen skulle betyde øgede udgifter, har jeg allerede berørt. I kommuner med et fuldt udbygget skolevæsen med eksamensmellemskole skulle der ikke blive tale om nogen ekstra udgifter. I kommuner med en almindelig syvklaset skole skulle der kun blive tale om meget beskedne ekstraudgifter. Tilbage er naturligvis den ret betydelige mængde kommuner, som ikke har en syvklaset skole. Her kan der naturligvis blive tale om visse ekstraudgifter, hvis man vil have den fulde nytte-virkning af lovforslaget. På den anden side bliver loven, som jeg før sagde, en ramme-lov; kommunerne kan indrette sig, som de finder det mest hensigtsmæssigt, og navnlig efter at vi har fået den opstilling fra Holbæk amt, er det jo klart, at hvis kommunerne vil centralisere, har de muligheder for i et amt at gennemføre en skoleordning, som